

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984913856/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Folk

som han sank undervejs, kom i den gale hals og måtte hostes tilbage på den rigtige vej. Børn gik til skole gennem sne og pløre; langstøvede drenge sparkede fra sig med skridt, der var særlig beregnede til skaftestøvler; små piger løftede op i deres korte kjoler og viste den større halvdel af deres stribede stilke. Hørslev drejede ned ad strædet, hvis jordvej lå i en syndighed af mudder, der fik yderligere forstærkning af spildt halm og godning; det hele udgjorde et dybt ælte, der var så lindt, at det ikke engang kunde danne hjulspor; kun nogle svage fordybninger i overfladen viste, hvor en vogn hade gået. Fortovet var bedre, det var belagt med et lag mørkebrunt crème, der intetsteds var over en tomme tykt; når man trådte i et af de nævestore huller med den ene fod, kunde man lave det nydeligste springsprøjt op ad det andet bukseben.

På banestien var sneen temmelig uberørt; pletvis hade enkelte støvler taet hul på den, ellers begyndte den at gulne af det opsivende pløre; på de højeste knolde var den endnu hel hvid. Hørslev begravede hagen i frakkeopslaget og sendte et stille uha! ud over hele elendigheden. Det var nær skoletid. Børnene var samlede på hver sin legeplads. Smadrenge hilste dybt, så deres huer næsten fejede jorden, de større leltede mere afmålt på kaskellen. Lyse, halvvoxne pigebørn nikkede med al deres mildhed, de hjerteligste la endogså hodet lidt tilbage, for at kunne nikke mere eftertrykkeligt.

Hr. Bjerregård kom ned ad trappen med elskeligt smilende ansigt og begyndte en behagelig samtale.

»Godmorgen, Kat!« henkastede Hørslev til en voksen ung pige, hvis hoved stak op af hendes høje krave som en rose af et kræmmerhus.

Hun nikkede mildt igen, hvorved hendes ansigt fik et noget mere voksent udtryk.

Det ringede. Hørslev gik op i fjerde klasse, hvor han skulde ha dansk.